

USNESENÍ

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl po provedeném veřejném zasedání v trestní věci odsouzeného **J.S.**, narozeného XXXXX ve XXXXX, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Mírov,

takto:

Podle § 283 písm. d) trestního řádu se návrh odsouzeného J.S., narozeného XXXXX, na povolení obnovy řízení v trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně pod sp. zn. 61 T 4/2015 **zamítá**.

Odůvodnění

1. J.S. byl odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně ze dne 21. 9. 2015, č. j. 61 T 4/2015-1323, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 8. 12. 2015, č. j. 2 To 88/2015-1447, pro účastenství podle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku ve zvláště závažném zločinu obecného ohrožení podle § 272 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 10 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Současně byla J.S. společně se spolupachateli P.S. a M.M. uložena povinnost nerozdílně s těmito osobami zaplatit na náhradu škody poškozeným Česká pojišťovna a. s. částku 258.786 Kč, Městu Luhačovice částku 16.800 Kč, Obci Pitín částku 11.200 Kč, Městu Slavičín částku 61.600 Kč, Hasičskému záchrannému sboru Zlínského kraje částku 95.200 Kč, XXXXX částku 3.854.650 Kč, Městu Bojkovice 22.400 Kč a podle § 229 odst. 2 trestního řádu byla poškozená právnická osoba XXXXX odkázána se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Samotný skutek spočíval v jednání, které soud uvede ve zkrácené verzi. Na přelomu ledna a února 2014 oslovil J.S. P.S. s požadavkem poškodit majetek J.B., a to pod příslibem neurčené odměny. Žádal, aby zapálil aspoň jedno vozidlo J.B. ve dvoře pod přístřeškem objektu společnosti XXXXX, přičemž musel být srozuměn, že založením požáru v tomto nezastrěšeném prostoru, kde bylo zaparkováno vždy více vozidel, může dojít k rozšíření požáru na vozidla i na stavební konstrukci. P.S. pak následně požadavek J.S. akceptoval. Dne 23. 2. 2014 kontaktoval svého kamaráda M.M., který jej dovezl na místo trestné činnosti. Společně přešli přes plot na pozemek společnosti XXXXX, vylili benzin po rozbíjení okénka do jednoho z osobních motorových vozidel, následně vozidlo zapálili, přičemž požár se okamžitě rozšířil na další v těsné blízkosti zaparkovaná osobní vozidla a na skladové prostory, čímž došlo ke zničení celkem 17 vozidel, jakožto i dalších věcí, přičemž tímto jednáním způsobili škodu ve výši 5.294.650 Kč a k dalším hmotným škodám nedošlo jen díky okamžitému hasebnímu zásahu, přičemž všichni obžalovaní museli být přinejmenším srozuměni s rozšířením požáru na další vozidla a stavební objekty.
2. Odsouzený J.S. (společně s odsouzeným P.S.) podal ve věci dovolání, které odmítl Nejvyšší soud svým usnesením ze dne 29. 6. 2016, č. j. 6 Tdo 649/2016-66. Oba odsouzení podali

ústavní stížnost, kterou odmítl Ústavní soud svým rozhodnutím ze dne 20. 12. 2016 sp. zn. 1 ÚS 3427/16. Negativní byla rovněž žádost o přezkum ze strany Nejvyššího státního zastupitelství v rámci možného řízení pro stížnost pro porušení zákona.

3. Odsouzený J.S. podal návrh na povolení obnovy ke Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně dne 10. 3. 2020, a to společně s námitkou podjatosti, která byla vyřízena přednostně. V návrhu na povolení obnovy namítá rozsah škody, který dle jeho názoru je podstatně nižší. Poukazuje zde na údajnou škodu na vozidle BMW X6 xDrive poškozeného S.B., která byla vyčíslena na částku 1.041.000 Kč, přičemž dle zjištění Policie ČR č. j. KRPZ-139463-24/ČJ-2018-150571 byla B. za vrak vyplacena částka 151.200 Kč, a to dne 10. 4. 2014. Obdobně v rámci způsobené škody na čtyřkolce poškozeného P. Š., která měla být ve výši 240.000 Kč, dle zjištění policie byla poškozeným získána částka 6.000 Kč za prodej údajného vraku čtyřkolky. Pokud se týká vozidla Škoda Octavia Combi TDI, poškozené společnosti XXXXX zde měla být škoda způsobena ve výši 199.000 Kč, ale dle zjištění policie měl být údajný vrak prodán za částku 250.000 Kč. Také další dvě vozidla, resp. jejich údajné vraky, měly být prodány, kdy se jedná o Renault Koleos poškozeného S.B. se škodou 198.000 Kč a BMW 330 XI 390X poškozené společnosti XXXXX se škodou 237.000 Kč. Hodnota, která byla získána v rámci prodeje těchto vozidel, by měla být odečtena od údajné škody v celkové výši 5.294.650 Kč. Z těchto důvodů by měl soud vyžádat kupní smlouvy nebo doklady o likvidaci celkem 13 vozidel. Dle zjištění policie přitom odsouzený poukazuje na skutečnost, že dle šetření policie je v evidenci vozidel přihlášeno celkem 5 vozidel, které měly být zcela zničeny a měly mít nulovou hodnotu. Jedná se o vozidla Renault Koleos, Škoda OCTAVIA, BMW X 6 XDRIVE 30D X6, BMW 330 XI 390 X a BOMBARDIER OUTLANDER 800 XT CAN-AM, kdy všechna tato vozidla jsou hlášena v evidenci vozidel a jsou tak v provozu. Lze konstatovat, že vozidla označená jako totálně zničená jsou přihlášena do provozu a jezdí, takže tvrzení uvedené ve znaleckém posudku a rozsudku krajského soudu nejsou pravdivá. Pokud se týká údajně zničených věcí ve výši 212.650 Kč, pak soud rozhodoval na základě výpovědi J.B., který však není osobou hodnověrnou. Samotnou halu, která byla zničena, přepsal na svoji matku, kterou je nutno považovat za „bílého koně“, přičemž sám byl údajným jediným zaměstnancem XXXXX a do České republiky přivážel poškozená vozidla, která pak měla být zničena při požáru. Pokud se týká haly společnosti XXXXX, v době požáru nebyla zkolaudovaná a jest otázkou, z jakého důvodu v ní byla provozována podnikatelská činnost.
4. U veřejného zasedání dne 27. 7. 2020 (č. l. 2116) pak odsouzený uvedl, že automobil BMW X6 byl v roce 2015 na servisní prohlídce v autorizovaném servisu RENOCAR, přičemž tento automobil měl být totálně zničen. V této souvislosti státní zástupce předložil fotografie daného vozidla – viz č. l. 2118, které byly již obsahem spisového materiálu v rámci přípravného řízení. Soud vyžádal zprávu ze společnosti RENOCAR, ze které vyplývá, že vozidlo BMW X6 30D nebylo ve společnosti servisováno, avšak mělo být naposledy v autorizovaném servisu BMW dne 10. 12. 2015, a to u dealera č. 05912, jehož jméno, či adresa však společnosti není známa a mohlo by se zjistit u autorizovaného prodejce BMW. Soud ve věci předvolal svědky J.B. a S.B.. Svědek J.B. ve své výpovědi (č. l. 2129-2130) uvedl, že svědek J.B. je v současné době v pracovní neschopnosti z důvodu úrazu nohy. Pokud se týče vozidla BMW X6, vrak prodala pojišťovna, snad za částku 300.000 Kč. Samotný automobil byl totálně shořen a z automobilu jakoby zázrakem zůstala jen cedulka VIN. Z tohoto důvodu se vrak mohl prodat, resp. prodávala se jen právě cedulka VIN kódu. Pokud se týká automobilu BMW, automobil zakoupil za částku 1.600.000 Kč, najezdil přibližně 20.000 km a v době zničení byl automobil v provozu přibližně 2-3 roky. Svědek ví, že doklady z tohoto automobilu jsou v provozu, včetně VIZ z karoserie, přičemž vozidlo jezdí v Polsku a sám na tuto skutečnost upozorňoval policii. Vrak, který byl následně prodán dál, měla odvézt společnost z Mladé Boleslavi; na vrak byla inzerce

v rámci německých inzertních stránek. Poškozený kupoval auto jako plátce DPH, následná škoda byla vyplacena bez DPH ze strany pojišťovny.

5. Obhajoba navrhl další svědecké výpovědi, a to svědka J.B., dále navrhl vyžádat zprávu od České podnikatelské pojišťovny na výši pojistného plnění, přičemž státní zástupce navrhoval důkazní návrhy zamítnout, neboť škoda byla řádně dokladována, a to včetně případného poškození zničené haly.
6. Soud rozhodl o zamítnutí daných návrhů, neboť dané návrhy jsou nadbytečné, kdy škoda byla řádně stanovena v rámci znaleckého posudku, na základě kterého rozhodoval jak nalézací soud, tak odvolací soud a žádné pochybení neshledal ani Nejvyšší soud, ani Ústavní soud. Další dokazování tak soud neshledává důvodným.
7. Soud konstatuje, že návrh na obnovu řízení není důvodný. Pokud se týče stanovení škody, soud opětovně poukazuje na ustanovení § 137, dle kterého při stanovení výše škody se vychází z ceny, za kterou se věc, která byla předmětem útoku v době a v místě činu obvykle prodává. V této souvislosti soud poukazuje na platnou judikaturu, a to např. R 32/1994. Hodnota vozidel byla řádně vyčíslena v rámci znaleckého posudku a nalézací soud se plně ztotožňuje se závěry státního zástupce, který uvedl, že nelze slučovat dvě protiprávní jednání, a to samotnou trestnou činnost, za kterou byl navrhovatel odsouzen, a případně další nakládání se zbytky vozidel, kdy prodej toliko VIN kódů zjevně sloužící k legalizaci výnosu z trestné činnosti, případně dokladů zničených vozidel, nemá vliv na reálnou škodu, která byla trestnou činností zjištěna a řádně stanovena. V této souvislosti obžalovaný tak nepředkládá jakékoliv nové důkazy ve smyslu § 278 trestního řádu. Odsouzený včetně obhájce dále v průběhu veřejného zasedání poukazovali na skutečnost, že v rámci trestné činnosti sice hala byla výrazně poškozena, zůstaly však částečně zdi a základy, které mohly být využity při další stavbě, přičemž hodnota základů a zůstatků zdi by měla být odpočítána od dané škody. V této souvislosti soud konstatuje, že již v rámci daného znaleckého zkoumání bylo zdůrazněno, že hodnota dané haly stanovené znalcem je nejméně 2x nižší, než náklady na znovu vybudování. Z výpovědi svědka S.B. je zřejmé, že daným požárem byla hala výrazně poškozena, takže zdi, resp. omítky musely být osekány, základová deska byla nekompaktní a muselo dojít k částečnému odbourání, pokud se týká základů, tyto byly rovněž poškozeny a musely být podlity betonem. Soud považuje za axiom, tedy skutečnosti všeobecně známé, které se nedokazují, že stavba na tzv. „zelené louce“ je vždy méně nákladná, než stavby na tzv. „brownfieldu“, což znamená na místě dřívější zástavby. Již samotné odklizení sutin muselo být značně finančně nákladné, a proto úvahy o jakékoliv změně finanční částky týkající se poškozené haly jsou zcela nedůvodné a lze plně odkázat na závěry znalce. Závěrem tedy soud konstatuje, že důkazy, které navrhoval provést odsouzený, nemají vztah ke zjištění reálné škody, která vznikla trestnou činností odsouzených, neboť škoda byla v průběhu trestního řízení řádně vyčíslena. Pokud následně byly automobily, resp. doklady nebo VIN kódy prodávány, pak se jedná o jednání související se zneužitím těchto věcí a takto získané finanční prostředky nelze odpočíst od způsobené škody, která byla řádně vyčíslena ve smyslu ustanovení § 137 trestního zákoníku. Nalézací soud dále poukazuje na předcházející usnesení týkající se návrhu na obnovu řízení odsouzeného P.S. ze dne 26. 3. 2018, č. j. 61 T 4/2015-1988, v rámci kterého obhajoba předložila nový znalecký posudek znalce Ing. Pospíšila, přičemž nalézací soud daný návrh rovněž zamítl, neboť skutečnosti uváděné odsouzeným nebyly posouzeny jako skutečnosti nové ve smyslu ustanovení § 278 trestního řádu. V souladu s tímto rozhodnutím také v této věci nalézací soud upozorňuje, že i v případě hypotetické změny skutečné škody by nedošlo ke změně právní kvalifikace, neboť daným požárem byly reálně ohroženy hodnoty v řádech milionů Kč a tato skutečnost je přímo uvedena ve výrokové části tohoto rozsudku. S ohledem

na jednoznačné znalecké posudky pak nelze dospět k závěru o změně případných rozhodnutí týkajících se náhrady škody.

8. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud v rámci řízení o návrhu odsouzeného dospěl k závěru, že ve věci nejsou důvody obnovy řízení a proto rozhodl tak, jak je patrné z výrokové části tohoto usnesení a návrh odsouzeného jako nedůvodný zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost ve lhůtě do tří dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím podepsaného soudu. Včas podaná stížnost má odkladný účinek.

Zlín 21. září 2020

JUDr. Radomír Koudela v. r.
předseda senátu